Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului mare, a dreptei credinţe

Mă fac râu de cuvânt între cer şi pământ în ziua aceasta şi intru în cartea Mea cea de azi, spre pomenirea sfinţilor luptători în via Mea pentru adeverirea credinţei lor în Mine şi a urmaşilor lor apoi, care aveau să sufere ca şi ei şi să biruiască apoi ca şi ei în faţa celor necredincioşi, care s-au luptat cu Dumnezeu din pricina dorinţelor lor de slavă, dorinţe pământeşti, care-i pasc pe cei necredincioşi pe pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Făcătorul făpturii şi Judecătorul ei, fiindcă sunt Cel ce sunt şi Cel ce ştiu şi Cel ce văd aşa cum se vede, nu aşa cum vede omul sau cum nu vede el. Cei ce văd sunt cei ce fac pământul rai, aşa cum au făcut şi fac sfinţii Mei, cei care au suferit şi suferă pentru că sunt cei ce văd ca Dumnezeu pe pământ, şi apoi în cer.

Sunt Domnul, şi intru în cartea Mea cea de azi, însoţit de sfinţii mărturisitori de Dumnezeu după adevăr, de cei ce au trăit credinţa lor, aşa propovăduind-o pe ea celor ce le stăteau lor împotrivă, şi care vedeau ca omul, şi nu ca Dumnezeu, şi nu ca sfinţii Mei, care s-au luptat prin vreme cu fiarele de suflet şi care tânjeau să facă pământul de sub ei rai, patrie în care ei petreceau cu Mine, şi Eu cu ei, şi-Mi erau mărturisitori.

Viaţa cea mântuitoare şi duhul mărturisirii, aceasta este lucrarea celor ce aleg pe Dumnezeu şi a celor aleşi de El vase de trebuinţă Lui pe pământ între oameni. Atâtea şiruri de împăraţi păgâni cu viaţa şi cu credinţa s-au luptat prin vremi împotriva sfinţilor Mei şi nu i-au biruit pe ei, căci au râvnit până la jertfă sfinţii Mei, şi aşa au biruit ei în vremea lor împăraţi, şi apoi în vremea de după ei, căci ei au lucrat apoi spre adeverirea lui Dumnezeu, şi au lucrat din cer. Pe vremea împăratului păgân, care a uns cu sângele jertfelor idoleşti şi a spurcat bucatele de pe piaţă ca să spurce pe creştinii postitori pe calea lor cu Mine, s-a coborât sfânt din cer la cârmuitorul bisericii creştine şi i-a învăţat pe creştini să mănânce colivă şi să nu se atingă de cele spurcate de pe piaţă, şi aşa au ascultat creştinii Mei de cel venit din cer la ei pentru păstrarea curăţeniei lor şi a pazei lor cea de la Dumnezeu. O, aşa Îmi învăţ Eu azi pe poporul cuvântului Meu, pe cel credincios, şi el Mă ascultă ca să mănânce curat, căci cei ce nu au hrana curată, pe care Eu s-o pot blagoslovi, aceia fac rău oamenilor şi nu mai au putere bună oamenii, ci li se taie ea, căci diavolul a pândit şi pândeşte mereu îndemnându-i pe cei necredincioşi să pună o mulţime de rele şi de duhuri rele ale lor peste cele de hrană oamenilor, duhuri împotriva lui Dumnezeu şi a celor credincioşi Lui.

Mă uit peste timp înapoi şi văd pe sfinţii Mei cât privegheau pentru calea celor credincioşi, şi Mă uit azi la cei ce stau pe scaune de sfinţi şi de mărturisitori cât stau ei de bine aşezaţi şi nu-i dor de ranele Mele de la ei, aşa cum nu-i durea pe cei din vremi, care, slujind lângă cei sfinţi ai Mei între ei, îi prigoneau pe sfinţii Mei, îi alungau pe cei credincioşi, care iubeau Duhul Meu din cei sfinţi, şi n-a fost vreme să nu fie prigoniţi sfinţii Mei, şi iată cine i-a prigonit pe ei cel mai bine! În toate vremile preoţii şi arhiereii s-au îndeletnicit cel mai mult să pună creştinii şi sfinţii sub obroc, ca şi acum două mii de ani, ca şi azi, când nimeni nu mai vrea să fie Dumnezeu pe pământ cu oamenii aşa cum este să fie, şi nu aşa cum este omul învăţat să ştie despre Dumnezeu, căci Dumnezeu este Cel ce stă cu oamenii cei credincioşi pe pământ, şi care mărturisesc pe Dumnezeu în chip vădit înaintea necredincioşilor, care se tem să nu-şi piardă întâietatea peste oameni, şi cine să le spună lor de rătăcirea lor? O, vin Eu să le spun lor despre această nelegiuire a lor, şi lucrez cu putere şi Mă fac râu de cuvânt în mijlocul neamului român şi dau de gol lucrarea cea fără Dumnezeu a celor ce se dau dumnezei peste oameni, şi le spun Eu la oameni că acei care se dau peste ei dumnezei sunt cei ce stau împotriva lui Dumnezeu cu statul lor cel mare

peste oameni, şi care şi-au îmbrăcat locaşurile lor de biserici în stacojiu şi în purpură, spre batjocura Mea, dovedindu-se ei ai cui urmaşi sunt.

Am grăit prin cuvântul Meu cel de azi să se ferească tot omul credincios, tot slujitorul şi tot norodul să se ferească să-şi împodobească în roşu casa, căci roşu este culoarea lui Edom, culoarea batjocoritorilor lui Dumnezeu şi a prigonitorilor celor sfinţi. O, iată ce fac cei ce s-au aşezat unii pe alţii mari şi tari peste turma neamului român! Îmbracă aceştia în roşu locaşurile sfinte şi toate ale lor, şi tăinuiesc ei în chip făţarnic această faptă a lor. Îmbracă aceştia în stacojiu cărţile de biserică, şi aşa le pun pe masa de slujire, iar Eu, Domnul, le-am grăit lor să se păzească pe ei şi locaşurile lor de culoarea aceasta, care atrage şi bucură pe diavolul, culoarea lui antichrist, culoarea fiarei, fiara cea roşie, beată de sângele sfinţilor Mei în toate vremile, şi iată păcat care stă împotriva celor ce nu văd ca Dumnezeu, ci văd ca omul, şi tot aşa şi fac! Eu însă vin şi-Mi vestesc pe credincioşii Mei de peste tot să nu-şi împodobească trupurile şi casele şi lucrurile lor cu roşu, căci la roşu trage prăpădul, care-şi cunoaşte lucrarea, care-şi cunoaşte casa sa.

O, ce blând, ce veghetor, ce mângâietor Păstor sunt Eu, Domnul, pentru cei ce Mă iubesc ascultându-Mă pentru voia Mea în ei! La aceia Eu vin şi-Mi fac casă la ei şi cinez cu ei şi Mă arăt lor şi nu-i las singuri printre cei morţi faţă de Mine, ci îi însoţesc şi dau din calea lor cursele cele ascunse pentru ei, căci sunt Cel ce sunt şi Cel ce ştiu şi Cel ce văd aşa cum se vede, şi nu aşa cum vede omul sau cum nu vede el. Eu văd cursele întinse în calea celor ce nu au darul vederii şi îi vestesc pe ei, Eu şi sfinţii Mei, şi îi învăţ învăţătură cerească pe cei credincioşi, care cred iubind şi iubesc ascultând, şi aşa împlinesc Eu Scriptura aceea care prooroceşte că: *«Voi veni la păstori şi le voi cere oile şi Eu Însumi voi paşte oile Mele şi le voi păstori»*, iar la păstori le spun aşa: *«Nu mai faceţi rău înaintea ochilor Mei! Conteniţi odată! Învăţaţi să săvârşiţi fapte bune şi alergaţi după dreptate pentru cel împilat, pentru cel părăsit de părinţi şi pentru cea văduvă şi neajutorată! Veniţi să stăm împreună la judecată, şi dacă păcatele voastre vor fi stacojii, să se albească întocmai ca zăpada, şi de vor fi ele ca porfira, să se facă întocmai ca lâna albă, iar dacă Mă veţi asculta, vă veţi înfrupta de bunătăţile ţării, şi dacă nu veţi vrea şi vă veţi răzvrăti, atunci veţi chema sabia peste voi şi vă va birui pe voi, fiindcă gura Domnului a grăit, şi-Mi voi răcori mânia Mea asupra potrivnicilor Mei şi Mă voi război împotriva duşmanilor Mei, şi voi aşeza în locul lor judecători drepţi, şi vor judeca sfetnicii Mei ca odinioară, şi atunci tu te vei numi iarăşi cetate credincioasă, căci pierirea va ajunge pe cei nelegiuiţi, iar cei necredincioşi Domnului vor muri, şi vor fi ca un stejar ale cărui frunze se ofilesc şi ca o grădină fără pic de apă»*, precum este scris. Amin.

Acum îmbrăţişez pe cei credincioşi, şi care se sfinţesc pentru Mine aşa cum este datina din părinţi şi din sfinţi pentru vremea postului cel pentru amintirea patimii Mele cea pentru tot omul care Mă vrea după adevăr Mântuitor şi Mijlocitor pentru el înaintea Tatălui Savaot, şi le spun şi lor aşa: *«Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl Meu voieşte să vă dea vouă împărăţia! Eu Însumi voi purta grijă de tine şi te voi păstori şi-ţi voi da din izvorul Meu şi vei bea din râul vieţii»*, precum este scris să împlinesc. Amin.

O, Mă doare pentru tot omul care nu are peste el povăţuitor pentru sfinţenie, Mă doare, încă de la începutul cerului şi al pământului Mă doare. Omul a ascultat de femeie, dar de Dumnezeu n-a vrut să asculte, şi Mă doare de la om, căci omul este deprins cu păcatul. Văd pe pământ cum se nevoieşte omul să se oprească de la mâncare, dar de la păcat nu se opreşte, şi nu ştie că aşa trebuie să postească cel ce dă să postească, şi n-are cine să-l trezească pe om spre înţelepciunea sfinţilor. Pe unii ca aceştia îi suferă slujitorii de biserici, dar pe creştinii Mei cei iubitori de Dumnezeu îi numesc rătăciţi şi nu-i iubesc arhiereii şi preoţii, şi în toată vremea îi răstignesc ei pe creştinii Mei, şi îi dau de lângă ei pe cei sfinţi care slujesc lângă ei cu Mine în ei, şi nu s-au priceput mai bine decât preoţii să Mă prigonească pe Mine, şi apoi prin vremi pe cei binecredincioşi ai Mei.

O, Mă doare pentru tot omul care nu are povăţuitor sfânt peste el pentru viaţa lui! Cei sfinţi nu încap lângă cei ce stau sub nume de dumnezei peste oameni. Eu însă Mă îndur de cine voiesc Eu, şi le spun la cei ce Mă iubesc, le spun să trăiască smerit înaintea Mea şi înaintea oamenilor, ca pildă de împărăţie a cerurilor în ei între oameni, şi le spun lor să se scoale în zori şi să Mă ia de cârmă a lor peste zi, şi apoi să se aşeze seara înaintea Mea şi să-Mi spună ei: Doamne, mă aşez acum înaintea Ta cu viaţa mea de azi. Curăţă-mă de tot ce am greşit în ziua aceasta şi binecuvintează puterea mea cea bună ca să pot pentru Tine, iar Tu pentru mine, şi mă numără cu cei mântuiţi, Mântuitorul meu! Amin.

M-am făcut râu de cuvânt în mijlocul poporului Meu cel de azi pe vatra neamului român în zi de pomenire a sfinţilor Mei, care au trudit până la jertfă sângeroasă pentru păstrarea credinţei, pentru patria creştin-ortodoxă pe pământ. S-au pomenit azi sfinţii mărturisitori, prigoniţi şi muceniciţi pentru numele Meu, pentru dreptarul credinţei timp de două mii de ani, ştiuţi şi neştiuţi, şi de Dumnezeu binecuvântaţi pe pământ şi în cer. Au fost prin vremi împăraţi şi arhierei gând la gând pentru prigonirea sfinţilor Mei, care şi-au ales cerul ca patrie pe pământ şi în cer şi pentru care ei au trudit pe calea lor spre Mine. Au rămas scrişi în istorie cei necredincioşi şi cei credincioşi, unii spre ocara lor, iar ceilalţi spre mărirea lor cea întru Dumnezeu. Aşa sunt scrişi în cartea Mea şi cei de azi, cei necredincioşi şi cei credincioşi. Aşa M-am scris Eu şi în ziua aceasta în cartea Mea cea de azi cu râul cuvântului Meu pentru cei credincioşi şi împotriva celor necredincioşi; pentru cei dintâi spre mărirea lor cea de la Mine, iar pentru ceilalţi spre ruşinarea lor, după cum este soarta numelui celor necredincioşi. Amin.

Eu Însumi, Eu, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Eu sunt Cel ce vin cuvânt pe pământ şi-Mi păstoresc turma, şi oile Mele Îmi cunosc glasul şi merg după Mine. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, şi aşa Îmi învăţ şi oile să fie, căci cei fără de cruce nu vin după Mine, fiindcă alta este calea lor.

Eu sunt Mângâietorul celor ce cred venirea Mea cu mângâiere la ei, şi din al Meu le dau lor, şi Duhul Meu Mângâietorul îi învaţă pe ei toate şi n-au ei trebuinţă să-i înveţe pe ei omul care stă pe scaun înalt în numele Meu pe pământ peste oameni. O, pe pământ nu mai este învăţătură sfântă în cei ce învaţă, căci cei ce nu se leapădă de sine luându-şi crucea ca să Mă urmeze aşa, aceia nu pot fi păstori şi învăţători oamenilor, şi nici loruşi nu pot fi, şi n-au aceia temelie pentru casa lor pe pământ şi în cer.

Acum dăruiesc blagoslovire şi mângâiere la toţi cei care în numele Meu şi pentru Mine aduc înaintea Mea jertfa lor de iubire, zile de post şi de hrană sufletească de la sfinţii Mei, care au lăsat pe pământ învăţătură tare pentru om prin viaţa lor cea scrisă cu jertfă şi cu sânge pe pământ pentru urmaşii lor cei credincioşi. Amin.

Voi, cei care jertfiţi lui Dumnezeu inima şi nevoinţa trupului, nu uitaţi să vă hrăniţi cu tot cuvântul lui Dumnezeu şi al sfinţilor Săi, căci scris este că omul nu numai cu pâine trebuie să se hrănească, ci cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu şi de la cei ce s-au făcut pildă de împărăţia cerurilor în ei prin vremi, şi aşa vă veţi încununa voi cu roadele dragostei de Dumnezeu şi vă veţi păstra ai Lui pe pământ. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să stai în mâna Mea unealtă a Duhului Meu Mângâietorul şi Mărturisitorul, ca să pot Eu în mijlocul tău să curg peste pământ cu râul Meu de cuvânt şi să-i păstoresc cu el pe cei binecredincioşi, că pentru aceasta Eu te-am ales. Te-am ales să te am acum, la sfârşit de timp popor al Meu şi să fii calea Mea spre oameni, aşa cum sfinţii Mei mărturisitori au fost şi sunt, căci Eu aştept să Mă arăt cu cei credincioşi biruitor, pentru slava Mea cu ei şi pentru plata cea scumpă a credinţei lor, credinţa cea în venirea Mea atunci şi acum, poporul Meu. Amin, amin, amin.

8/21 februarie 2010